AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali tuer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De ontwikkeling der katholieke Kerk op politiek en maatschappelijk gebied.

II

De heer Spuller ontdekt in de wijze van het bestuur der Kerk over de volken in onze dagen twee dingen, die hij zou willen noemen: *iets ouds*, en *iets nieuws*.

Hij erkent dat de Kerk „in theorie nooit onderscheid heeft gemaakt tusschen republieken en monarchieën, dat zij altijd onderworpenheid aan de gestelde machten gepredikt heeft. Trekt in Frankrijk of elders de democratie daar voordeel uit, dan „altijd getrouw aan haar wijze van handelen, oordeelt zij het oogenblik gekomen, zich met die macht der moderne tijden te verstaan." Haar politieke richting ondergaat dus geen noemenswaardige verandering. Evenmin haar maatschappelijke. En onder dit opzicht, meent de heer Spuller, biedt de Encycliek *Rerum novarum* „niets nieuws, niets onverwachts, niets, wat reeds niet bekend, of minstens af te leiden was.

Doch onder een ander opzicht meent hij wèl iets nieuws te ontdekken. De eeuwen oude beginselen der pauselijke politiek gaan toegepast worden op een nieuwe orde *in de staatkunde*. Voorheen regeerde het pausdom aan de rechterzijde. Nu echter zwenkt de wereldlijke macht geheel naar links. En de stuurman van het schip der Kerk stuurt evenzeer naar links en brengt daarmede de bark van Petrus in een onbekend vaarwater.

Dezelfde hernieuwing *in de maatschappelijke orde*. De Kerk stelt zich in verbinding met de nieuwe wereld van arbeid en industrie. Aan den traditioneelen naam van „algemeene Vader der geloovigen" laat de Paus „met zichtbare voldoening" toevoegen den titel van "Paus of Vader van den werkman," die hen reeds door graaf Albert de Mun in de fransche Kamer gegeven is.

Vatten wij dus de twee deelen dezer schijnbare tegenstelling samen, dan kan men zeggen, dat de huidige ontwikkeling der Kerk daarin bestaat, dat zij haar oude principen op de moderne toestanden toepast. Dit is in wezen geen nieuwe richting; het is het natuurlijk gevolg van een voortdurende ontwikkeling, die alle tijden en alle volken omvat: het is een nieuw tijdperk, dat het oude apostoloat intreedt, zonder van beginselen te veranderen. Dit is het heldere kortbegrip van wat de minister in den breede en vrij omwonden over het oude en nieuwe in de richting der Kerk ten beste geeft.

"Vrij omwonden"; zeggen wij. Want gedachtig aan zijn uitgedrukte vrees, als vriend der clericalen beschouwd te worden, plaatst hij alles liever niet in het *helderste* licht. Daarbij wanneer men meer dan twintig jaar lang geschermd heeft, en met succès, met ideeën als "de Kerk is ten achteren, wil geen vooruitgang, kweekt domheid enz.; wanneer men de beste verven van zijn palet heeft gebruikt, om de katholieken van zijn land als het levende bewijs dier domperigheid uit te schilderen; — en wanneer er dan plotseling een Paus opstaat, die de oude beginselen op de meest moderne toestanden zoo natuurlijk toepast, en de katholieken aanspoort in dien geest te treden en vooruit te streven — zie, dan is het geen wonder, dat men verwonderd staat en in een kwaden luim raakt, die allicht belet de waarheid zoo helder mogelijk voor te stellen.

En dat de heer Spuller niet weinig verwonderd stond, blijkt uit deze bekentenis: "De republikeinen konden het niet gelooven, dat de katholieke Kerk in al hare graden, van den paus af tot den minsten priester, (bij machte was om te breken met de oude onwrikbaarheid, die beschouwd werd als noodzakelijk, om de koppige conservatieve politiek vol te houden, die zij sinds de middeleeuwen voorstond." Doch, het was helaas een feit. Of de Kerk gebroken had of niet met haar oude wijze van handelen — nu moest men erkennen, dat er in de politieke en maatschappelijke richting, die Zij nu insloeg bepaald iets nieuws was. En om te bekomen van zijn verwondering, nam de minister een kleine revanche en waagde een tegenstelling aan te wijzen in Haar wijzen van handelen, een blijkbare tegenspraak tusschen de leer en de geschiedenis der Kerk.

Wij behoeven daarbij niet stil te staan. Het is een tastbare uitvlucht. Waar vindt men het geschreven, dat de Kerk *geen enkele* verandering zou kunnen ondergaan? Het is bekend, dat de Kerk ten allen tijde de beteeteekenisvolle parabel van het „mostertzaad" op zich heeft toegepast; dat zaad, hetwelk immer van zelfstandigheid verandert, al groeit het ook op en breidt zich uit in wortels en takken. Toen Zij uitging van de zaal des Avondmaals en zich hereenigde in de Vergaderingen van Trente en het Vaticaan, altijd beruste Zij op denzelfden stam, altijd beleed Zij dezelfde waarheden.

De heer Spuller had in waarheid gewonnen, wanneer hij ruiterlijk dat verband tusschen het oude en het nieuwe in de Kerk hadde aangegeven. Ontgaan is het hem niet: hij houdt het zelfs den leden der uiterste linkerzijde voor, die zich verbergen achter een voorname onwetendheid. Niemand beter dan hij, begrijpt dus het verband dat er tusschen het oude en nieuwe in de Kerk bestaat.

Waarin ligt nu echter de kracht, die de oorzaak is van de ontwikkeling der Kerk op politiek en maatschappelijk gebied. Der heer Spuller zocht haar in een zekere „bewonderenswaardige gave." „Zij is begaafd, zegt hij, met de gelukkigste en meest buigbare vermogens, om zich naar alle tijden en omstandigheden te schikken.

De geschiedvorscher en de wijsgeer is van oordeel, dat Zij aan die vermogens haar hoogen en diepdoordringenden blik op beider gebied te danken heeft; een inzicht zoo scherp, als de geschiedenis van het menschdom geen enkele daarbuiten heeft aan te wijzen."

Dit moge waar zijn — het geeft echter geen antwoord op de vraag: vanwaar Haar die „bewonderenswaardige gave" komt. Aanstonds dringt zich de eenige verklaring op, die den heer Spuller niet onbekend is en die hij zelf noemt: „de bijstand van den H. Geest." Daar is hij echter een weinig bevreesd voor en beangst dat de wolken van theologische beschouwingen zijn geest zullen benevelen, ziet hij naar een andere verklaring om en meent die te vinden: in een doodnatuurlijk streven van alle ondermaansche dringen naar ontwikkeling. De "bewonderenswaardige gave" gaat

FEUILLETON.

CARNOT'S BEGRAFENIS.

De menigte.

Maandagmorgen 2 Juli omstreeks half elf zou de lijkstoet uittrekken, doch reeds lang te voren stonden honderden menschen op den weg, dien de stoet zou volgen, te wachten om van een goede plaats verzekerd te zijn. Ladders, karretjes, al wat maar eene verhevenheid bood, tot lantaarnpalen toe, was gisterenochtend bezet, werd verhuurd en onderverhuurd. De prijzen varieërden van twee stuivers voor een boomtak in de Champs Elysées tot 6000 francs voor een balkon aan de rue de Rivoli. Vensters voor 200 à 500 francs, naar gelang de etage, vormden den gemiddelden prijs. De daken zaten vol volk, er waren zelfs stellingen op gemaakt. De Parijsche kramers, *camelots*, maakten goede zaken met medaljes, vaantjes, portretten en levensbeschrijvingen van Carnot, rouwstrikjes voor den nationalen rouw enz.

De massa kransen, die in het Elyseum zijn aangekomen, is ontzettend. Die van den Czaar had eene waarde van 5000 francs; een groote bloemenwinkel van den boulevard heeft voor meer dan 50,000 francs bestellingen moeten weigeren, omdat er geene bloemen meer te krijgen waren.

Voor alle zekerheid hád de politie een 300 tal gevaarlijke anarchisten, wier tegenwoordigheid bij de begrafenis volstrekt niet onontbeerlijk werd geacht, voor een daagje in verzekerde bewaring genomen.

In het Elyseum.

Ten kwart over achten zetten de troepen den geheelen weg af, dien de stoet moest nemen.

De lijkkoets reed het plein van het paleis binnen. Ze was bespannen met zes in rouw gehulde en bepluimde paarden, die door pikeurs geleid werden met den tweesteek op. De hemel van den wagen werd door vier zilveren engelen gedragen en was aan de hoeken met driekleurige vlaggen versierd.

De nieuwe president der republiek, Casimir Périer, kwam te 10 uur aan, en spoedig daarop werd door generaal Saussier het sein tot vertrek gegeven.

De troepen presenteerden het geweer, en onder het gelui der klokken, het geroffel der trommen en het schetteren der klaroenen zette de stoet zich in beweging.

Vier bedienden van het Elysée droegen op een draagbaar den reuzenkrans, door Casimir-Périer aangeboden.

Achter de lijkkoets volgden het personeel van het Elysée, de drie zoons van Carnot, de verdere familiebetrekkingen van den vermoorde, vervolgens Casimir-Perier vergezeld van generaal Borius en de leden von het Militair Huis, de voorzitters van Senaat en Kamer, Dupuy en de ministers, leden van Senaat en Kamer, generaals, enz.

De hermelijnen mantels en roode mutsen der magistraten en professoren, de roode uniform van den Engelschen gezant, de witte kurassiers-kleeding van van den Duitschen, de lichte kleeding der Japansche legatie en zoovele andere schitterende uniformen maakten een prachtig effect.

De stoet trok uit onder het spelen van rouwmarschen door de muziekkorpsen, terwijl in de verte nu en dan een kanonschot donderde.

Aankomst in Notre Dame.

Aan de Notre-Dame gekomen, werd het lijk van Carnot ontvangen in het portaal van de kerk door den kardinaalaartsbisschop. De zitplaatsen op de eerste rij waren ingenomen door de zoons, den broeder en den zwager van den overledene; de volgende rij zitplaatsen was bezet door de ministers en de derde rij door de vreemde gezanten. De aartsbisschop zat op een verhevenheid ter zijde, en de bisschop van Rheims, Mgr. Beauvais, had tegenover hem plaats genomen. President Périer nam plaats op een gereserveerden zetel, en achter hem zetten zich generaal Borius en de leden van het militair en burgerlijk huis van den president.

Daarop begon de plechtige Requiem-Mis. De absolutie aan de lijkbaar werd verricht door kardinaal Richard, aartbisschop van Parijs, met mijter en staf, en geassisteerd door den aartsbisschop van Reims, den bisschop van Beauvais en den patriarchaal-vicaris der Maronieten. Alle kanunniken en pastoors van Parijs, met eene kaars in de hand, gaan voorbij den nieuwen president der Republiek en groeten hem met eene buiging. Casimir Périer dankt ieder met een hoofdknik. De geestelijken scharen zich om de baar, en de kardinaal houdt eene lijkrede, hier Redevoering kort inlasschen waarin hij het *Vanitas vanitatum et omnia vanitas* in herinnering brengt. Frankrijk, zeide de kardinaal, heeft oogenblikken dat het zichzelf vergeet, maar met het gezond verstand, dat het ontleent aan een christelijk bestaan van 14 eeuwen, eerbiedigt het in het hoofd van den Staat, onverschillig welke de regeeringsvorm of wijze van machtsoverdracht zij, het verheven karakter van den vertegenwoordiger van het burgelijk gezag. De aartsbisschop hield verder een lofrede op den vermoorden president.

Casimir Périer is gedurende de geheele plechtigheid geknield gebleven De radicale en socialistische Kamerleden bleven tijdens den dienst buiten de kerk staan.

In het Pantheon

Ten 3 uur bereikte de stoet het Pantheon. Een kanonschot dreunde, en de roffel van den doodenmarsch weerklonk, waarna ook de treurmuziek van alle regimenten zich deed hooren.

President Perier ontblootte het hoofd en riep: Leve de republiek!

Te 4 uur werd de baar van den lijkwagen genomen, en werden de lijkreden uitgesproken van eene daartoe opgerichte, met zwart bedekte tribune.

De drie zoons van Carnot stonden met roodgeweende oogen achter de lijkkist.

Nadat de generaals en al de troepen van het Parijsche garnizoen voor het lijk gedefileerd hadden, was de plechtigheid afgeloopen.

Des avonds werd in tegenwoordig-

dus niet boven de krachten der natuur. De kerk ontwikkelt zich "omdat zij leeft in het midden der menschheid en niets in de natuur der levende wezens ontsnapt aan de wet der ontwikkeling: in dit licht moet men de beweging zien en volgen, die de Kerk gaat nemen."—Welk een dichte nevel valt en hier over de oogen van den helderzienden opmerker, alleen wijl hij vreest door de waarheid gevangen te worden. Een oogenblik te voren ontdekte hij een "wonderbare gave" als *nergens* in de geschiedenis der menschheid aan te wijzen is; een oogenblik later — en de vrees voor het bovennatuurlijke doet hem die "gave", tegen beter weten en uitdrukken in, tot de *natuurlijke* orde terugbrengen! Voorwaar, de vrees voor het moeten aannemen eener *bovennatuurlijke* inwerking op de dingen dezer wereld, heeft al menige tastbare inconsequentie gebaard. Wij hebben het nog niet lang geleden ondervonden met den heer X. de bekende, of liever onbekende correspondent van een onzer Curaçaosche bladen. Die heer mag zich met zoo'n machtigen medestander, als de fransche minister is, gelukwenschen! Intusschen zij het ons toegestaan te onderzoeken of de genoemde ontwikkeling der Kerk inderdaad tot de natuurlijke wetten kan worden teruggebracht.

(*Wordt vervolgd*).

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

A. s. Donderdag 2 Aug. zal van Gouvernementswege op de gebruikelijke wijze de verjaardag van H. M. de Koningin - Weduwe, Regentes worden gevierd.

Alsdan zullen:

1°. Bij zonsopgang op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau de vlaggen op de forten van dit eiland en op de schepen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot nedergehaald zullen worden;

2°. Gedurende den loop van den dag zal er van de Water- en Rifforten een saluut gedaan worden van honderd en een Kanonschoten, welk saluut op de volgonde wijze zal zijn verdeeld:
's morgens om 6 uur 33 schoten;
's middags 35 schoten;
's namiddags om 4 uur 33 schoten; terwijl door Harer Majesteits Stoomschip "Alkmaar" zal worden gevlagd en gesalueerd overeenkomstig de daaromtrent bestaande reglementaire voorschriften;

3°. 's Morgens om 10½ uur zal er op Pietermaai op het plein vóór het Raadhuis door de dienstdoende Stedelijke-Schutterij en het Garnizoen groote parade gehouden worden, waarbij de Majoor, Commandant der dienstdoende Stedelijke en Landelijke Schutterij, het generaal commando zal voeren;

4°. 's Morgens om 11 uur zal de Gouverneur ten Raadhuize audientie verleenen aan autoriteiten, ambtenaren, officieren en particulieren.

5°. 's Avonds om 6½ ure zal op het plein voor het Gouvernementshuis door de militaire kapel eene muziekuitvoering gehouden worden;

6°. De tenue van den dag zal zijn de groote monteering met sjerp, voor zooverre die tot de kleeding behoort;

7°. Voor zooverre de regelen van dienst het toelaten en aan wie de commandant der troepen en van het garnizoen uit het oogpunt van discipline, het meent te mogen toestaan, zullen de gewone arrestanten worden ontslagen;

8°. Van Gouvernementswege zal aan het garnizoen en aan de equipage van Harer Majesteits Stoomschip "Alkmaar" eene genoegzame hoeveelheid versch rundvleesch worden verstrekt, terwijl daarenboven aan elken onderofficier van het garnizoen en der marine eene heele en aan de militairen en zeelieden van minderen rang eene halve flesch tafelwijn zal worden verstrekt.

In het voor die gelegenheid feestelijk met groen en vlaggen versierde „Theater Naar" had ll. Dinsdag avond de Litterarisch-muziekale Soirée plaats, gehouden ten voordeele der slachtoffers van de outzettende ramp, die laatstelijk den Venezolaanschen Staat *Los Andes* teisterde.

De levendigste belangstelling sprak uit het talrijk opgekomen, gedistingueerd publiek, dat geheel de beschikbare ruimte overvulde.

Aan het hoofd daarvan namen plaats, de HE.Gestr. Heer Gouverneur der Kolonie, vergezeld van zijn adjudant en de voornaamste, wegens de laatste beroeringen uitgeweken Venezolanen, onder wie, de beide hier vertoevende oud-presidenten der genoemde Republiek de aandacht trokken.

De uitvoering der in het program aangekondigde nummers was keurig en droeg aller luid betuigde ingenomenheid weg.

Eere zij den ontwerpers van dit liefdewerk; onze hulde aan allen die hunne medewerking daarvan toezegden en zóó *con animo* betaalden; het is een sprekend bewijs, dat er een warm hart klopt in onze maatschappij voor den noodlijdende.

NEDERLAND

De lijkdienst voor de rust der ziel van Sadi Carnot, in leven president der Fransche Republiek, werd hedenochtend gecelebreerd door den Hoogeerw. heer deken, Mr. Poppen, geassisteerd door drie Eerw. kapelaans. De kerk was rijk in zwart behangen, waarop als rouwdecoratiën witte bloemen, palmen en zwarte schilden met het naamcijfer C. waren aangebracht.

Behalve vele autoriteiten, officieren van alle natiën woonden o. a. de uitvaart bij: de wethouder mr. Schölvinck, professor Quack, de oud-minister Hartsen, het Eerste Kamerlid Wertheim, de directeur van het Rijks-museum, de hoofdcommissaris van politie, Mgr. Eygenraam, pater Van Schijndel, de burgermeester van Amsterdam e. a.

De Requiem-mis van Verhulst, waarin de tenorsolo's door Rogmans gezongen werden, werd op indrukwekkende wijze uitgevoerd. Ten slotte werd het *Libera* van Bern. Zweers gezongen met begeleiding van pauken en koper door het orkest van het Concertgebouw, waartoe speciaal verlof was verleend door Z. D. H. den Bisschop.

— 1 Juli. De plechtige H. Mis van Requiem, welke hedenochtend ten 12 ure in de kerk van de H. H. Antonius en Lodewijk plaats had voor de zielerust van wijlen president Carnot, werd bijgewoond door den gep. luitenant-generaal jhr. G. M. Verspijck, als vertegenwoordiger van H. M. de Koningin-Regentes, door den minister van buitenlandsche zaken en eenige andere ministers, door de leden der Fransche legatie bij ons Hof en tal van andere diplomaten, door onderscheidene civiele en militaire autoriteiten der residentie, door de gedelegeerden ter conferentie voor het internationaal privaatrecht en door vele leden der Tweede Kamer.

De lijkdienst werd gecelebreerd door Mgr. Lorenzelli, Pauselijk internuntius, geassisteerd door den auditeur der nunciatuur en door de Weleerw. paters Van Schaik en La Roze.

Het hoofdaltaar was rijk met zwarte draperieën getooid. Boven de tribune, waarin de Fransche diplomaten gezeten waren, was een schild aangebracht met de letters R. F., en aan de voorzijde der katafalk vertoonde een schild het naamcijfer van den overledene. Door het zangkoor werden de Gregoriaansche gezangen uitgevoerd.

De kerk was geheel door een talrijke schare belangstellenden ingenomen; bij den aanvang heerschte er, daar ieder zich een plaatsje wilde veroveren, wel eenig gedrang.

EENE KATHOLIEKE LEERSTOEL AAN DE AMSTERDAMSCHE UNIVERSITEIT.

Er bestaat uitzicht, ja genoegzame zekerheid, dat aan de Amsterdamsche hoogeschool eene leerstoel voor de wijsbeheerte van den H. Thomas van Aquino zal opgericht worden.

Natuurlijk zal dit strekken tot verhoogden bloei der universiteit, welke van dit oogenblik de meeste Katholieke studenten tot zich zal trekken. Niet onmogelijk is het zelfs dat later aan een onzer rijks-hoogscholen het voorbeeld der gemeentelijke universiteit gevolgd wordt. Zoo komt Nederland dan eindelijk in de goede, in de waarlijk *liberale* richting.

De ongeloovige wijsbegeerte heeft lang genoeg aldaar alleen het woord gevoerd, 't Was eenvoudig eene *schande*, dat zulk een groot deel van het Nederlandsche volk als de Katholieken, zijne vertegenwoordigers bij het academisch onderwijs moest missen.

De oude levens- en wereldbeschouwing, van wie men juist niet kan zeggen dat zij uitgediend heeft, werd zonder vorm van proces geignoreerd of afgemaakt. Van eene gelegenheid tot verweer of verdediging was voor *deze* aldus veroordeelde zelfs geen sprake. Thans zal dit anders worden.

De voorgestelde oprichting van eene leerstoel voor de wijsbegeerte van den genialen Thomas van Aquino aan eene openbare inrichting van hooger onderwijs, heeft dit voordeel dat de levensbeschouwing onzer studenten zoo *alzijdig* mogelijk kan worden. Tot dusver waren in de wetenschappelijke wereld velen ternauwernood meer bekend met het *bestaan* der christelijke philosophie, die toch zoover verheven is boven de moderne, als de hemel boven de aarde, als de eeuwigheid boven den tijd.

Intusschen.... wie had voor weinige jaren nog durven droomen van eene *Katholieke* leerstoel aan eene *Nederlandsche* universiteit.

Waarlijk wij gaan vooruit!

Zoo langzamerhand worden wij *werkelijk liberaal.*

Hooren wij een Correspondent van de *N. Rott. Crt.* over dit feit.

"Het denkbeeld, zegt hij tot vestiging van den genoemden katholieken leerstoel is uitgegaan van mr. Van Waterschoot van der Gracht, notaris lid van den Gemeenteraad en van de Provinciale Staten, te Amsterdam.

Het is bekend, dat te Amsterdam veel katholieke studenten in de onderscheiden faculteiten studeeren, en dat dezen lid zijn van een vereeniging *Geloof en Wetenschap*, welke haar bijeenkomsten houdt ter bespreking, uit een katholiek gezichtspunt, van verschillende wetenschappelijke en maatschappelijke vraagstukken, onder de leiding van een geestelijke, een uitnemend paedagoog. In deze richting nu wilden mr. Van Waterschoot en zijn vrienden verder gaan: vooral een stelselmatige philosophische vorming der jongelieden van katholiek gezichtspunt bevorderen, en daarbij het licht niet houden onder de korenmaat, maar plaatsen op den kandelaar; op die wijze geheel handelend in den geest der bekende pauselijke Encyclieken van den laatsten tijd. Voor de uitvoering van dit denkbeeld werd de hooge katholieke geestelijkheid hier te lande, de bisschop van Haarlem en de aartsbisschop van Utrecht, gewonnen. En zoo ontstond het plan om te vestigen een leerstoel „voor de beoefening der philosophie van den H. Thomas van Aquino." De hoogleeraar in dien leerstoel — de bezoldiging is, natuurlijk, een interne zaak — zou worden benoemd door de R. K. bisschoppen. Het onderwijs zou toegankelijk worden gesteld, zonder eenige nadere bijdrage, voor alle aan de Universiteit ingeschreven studenten. Maar tevens zou de leerstoel worden dienstbaar gemaakt aan de hoogere vorming van jonge geestelijken, die hun opleiding aan het Groot-Seminarie hadden voltooid. Er zou dus niet nog een seminarie te Amsterdam worden gevestigd; maar de kweekelingen van elders, zoo even aangeduid, zouden tijdelijk naar Amsterdam komen voor het volgen van genoemden cursus.

De leerstoel werd dus in zijn geheel beschouwd als een kerkelijke: de benoeming van den titularis door de geestelijkheid; de gedeeltelijke bestemming om te dienen voor de opleiding van geestelijken; de strekking, ter behandeling n. l. van een stuk der katholieke kerkleer en van de daaraan ten grondslag liggende philosophie.

De leerstoel zou als kerkelijke leerstoel verbonden worden aan de Universiteit. Van Burgemeester en Wethouders werd dus gevraagd: „erkenning" als zoodanig, opdat de titularis bij plechtigheden rang en zitting zou hebben nevens den academischen senaat; aankondiging van de lessen op de officieele *Series Lectionum*, en beschikbaarstelling voor het onderwijs van een lokaal in het universiteitsgebouw.

De geestelijkheid en de belangstellenden wenschten echter niet te komen, indien niet èn door curatoren èn door den Academischen Senaat de zaak met ingenomenheid ontvangen werd. Beide colleges moesten, natuurlijk, worden geraadpleegd en hebben een gunstig advies uitgebracht. In den Senaat was de opvatting vrij algemeen, dat bij een breede opvatting van het hooger onderwijs voor elke wetenschapelijke richting de deur, die nu kon worden geopend, ook met ingenomenheid moest worden opengezet; terwijl men van de hooge geestelijkheid niet anders verwachtte dan dat zij een man van hooge wetenschapelijke vorming tot dien leerstoel zal roepen.

Burg. en Weth. hebben nu de erkenning en de noodige vergunningen — aankondiging der lessen op *Series* en beschikbaarstelling van een lokaal — verleend. De benoeming zal thans weldra volgen. De Kerk heeft inderdaad onder haar geestelijken meer dan een *doctor doctissimus*. Het is de bedoeling, dat het optreden van den hoogleeraar zal plaats vinden in den aanvang van den nieuwen cursus. De *oratio inauguralis* zal dan in de *Aula* worden gehouden; en die gebeurtenis zal zeker in de geschiedenis der nederlandsche Universiteiten en in de geschiedenis der roomsch-katholieke Kerk „memorabel" zijn.

BUITENLAND

Italie.— De Fransche gezant Lefebre de Béhaine is Z. H. den Paus dank komen betuigen voor de blijken van deelneming, die bij Frankrijk geschonken heeft bij den dood van president Carnot.

—Gister ochtend heeft een anarchist den heer Bandi, hoofdredacteur der *Gazetta livornese* en directeur der *Telegrafo*, met dolksteken doorboord, omdat hij een artikel tegen de anarchisten geschreven had.

---

heid van slechts 22 personen, de familie en eenige intieme vrienden, de lijkkist in den grafkelder bijgezet.

ONGELUKKEN.

Door de vreeselijke hitte zijn vele ongevallen voorgekomen. Vele infanteristen en cavaleristen werden door zonnesteek getroffen en op draagbaren weggevoerd. Tal van vrouwen, door de hitte bevangen, vielen in zwijm.

Velen tuimelden van boomen en daken en bezeerden zich ernstig of braken armen of beenen. In de rue des Pyramides viel een jongmensch morsdood.

Door de opstoppingen tusschen de dringende menigte en de weerhoudende troepen kwamen eveneens ongevallen voor. Ook braken de takken van sommige boomen, en kwamen de daarop zittenden in de daaronder staande rijtuigen terecht.

VERDERE BIJZONDERHEDEN.

Toen de stoet voor het stadhuis was aangekomen, werd Casimir-Perier levendig toegejuicht.

Er waren overigens veel omvattende voorzorgsmaatregelingen genomen, om hem tegen elke aanranding te beveiligen In den namiddag maakte de nieuwe president zonder geleide eene wandeling, waarbij hem op de Place de l'Opéra door het publiek eene ovatie werd gebracht.

Mevrouw Carnot woonde des middags een lijkdienst bij in de kapel van het Elysée.

Men beweert, dat de Italiaansche consul-generaal te Malta door zekeren Labon zou zijn doodgeschoten.

— Eergistermiddag ten 12 ure ontving Z. H. Paus Leo XIII in plechtig gehoor den heer Iswolsky, benoemd minister-resident van Z. M. den Czaar aller Russen.

De nieuwe gezant begaf zich in gala-koets naar het Vaticaan en werd op het St. Damasusbinnenplein door den Pauselijken ceremonie-meester ontvangen. Op de eeretrap kwamen hem de majordomus en de kamermeester tegemoet, die hem met de gebruikelijke eerbewijzen binnenleidden. Langs den weg, dien hij volgde, stonden de Zwitsersche lijfwacht en de edelgarde opgesteld.

De Paus ontving den heer Iswolsky in de Troonzaal.

De Russische gezant overhandigde Z. H. zijne geloofsbrieven en hield een toespraak in de Fransche taal, waarin hij zijne voldoening uitdrukte, gevestigd te zijn bij den H. Stoel en alzoo de betrekkingen tusschen Rusland en het Pausschap te herstellen.

De Paus antwoordde in dezelfde taal met eene dankbetuiging en gelukwensching aan den heer Iswolsky, aan wiens souverein Z. H. eenige prijzende woorden wijdde.

Vervolgens werd de heer Iswolsky door Z. H. in bijzonder gehoor ontvangen. Dit onderhoud duurde vijftig minuten.

Na afloop dezer audienties begaf hij zich naar kardinaal Rampolla, secretaris van staat.

Bij zijnen terugkeer heeft hij de wapenborden van Rusland en den Paus voor zijne woning doen aanbrengen en dadelijk aan het diplomatiek korps, door kennisgeving aan den deken, bericht gezonden van zijne aanstelling en erkenning als gezant van Rusland bij den Paus.

— Keizer Alexander van Rusland heeft eene bijdrage geschonken voor de jubileumskerk van den H. Joachim te Rome, die hare voltrekking nabij is.

De Russische gezant Iswolski heeft aan den voorzitter der bouwcommissie laten weten, dat uit Rusland eenige kisten verzonden zijn met malachiet, lazuursteen, achaat, ambra en andere kostbare steensoorten, die de Czaar voor de inwendige versiering der kerk bestemd is.

Frankrijk. — De pers, de socialistische en radicale uitgezonderd, is over het algemeen zeer ingenomen met de verkiezing van Casimier Périer tot president der Fransche republiek. De *Kölnische Zeitung* zegt, dat Périer de eenige man is, dien Europa waardig achtte om Carnot op te volgen. Volgens den heer Adolphe Carnot, broeder van den vermoorden president, heeft deze laatste ook zelf Périer tot zijn opvolger aangewezen. Toen hij Périer het minister-presidentschap opdroeg, bedankte deze eerst, maar Sadi Carnot verklaarde hem, dat hij zich bij de aanstaande presidentverkiezing zou terugtrekken en hem aan het hoofd der republiek wenschte te zien, zoodat het voor Périer noodig was, zich met de leiding der Regeering vertrouwd te maken.

Velen zullen misschien denken, dat Casimir de voornaam van Périer is; dat is niet zoo. Tot in 1873 was de naam der familie alleen Périer, maar in dat jaar werd zij bij besluit van Thiers gemachtigd den dubbelen naam aan te nemen ter herinnering aan den befaamden minister van Louis Philippe. De voornaam van den president is Jean.

De royalistische traditiën van Périer en de omstandigheden, dat hij millioenen rijk is en een jaarlijksch inkomen van 6 à 700.000 frs. heeft, dat hij van adel is en o. a. vermaagschapt aan hertog d'Audiffret Pasquier, maken hem tot een doorn in het oog der democratische bladen. De *Lanterne*, het radicale volksblad, is woedend en valt in zijne gewone overdrijvingen. "Tusschen Casimir Périer", brult het, "en de monarchalen is slechts de dikte eener etiket. Op deze laatste na is Périer niet van een monarchist te onderscheiden. Hij heeft dezelfde regeeringsideaal: een ijzeren vuist; hetzelfde maatschappelijk ideaal: een stelsel van bevoorrechting voor de gunstelingen der fortuin, van wantrouwen tegen de arbeiders, van meedoogenlooze strengheid voor de nederigen en geringen; hetzelfde godsdienstig ideaal: een stelsel van onderwerping van den Staat aan den wil der Kerk. Voor de monarchisten vormt Casimir Périer de beste der monarchieën, in afwachting dat de andere, de ware, mogelijk zij geworden."

De nieuwe president vangt zijne regeering onder groote moeilijkheden aan. Dat de domme, dolzinnige uitspattingen van het Fransche volk tegen de Italianen, in weerwil van de blijken van sympathie, welke dezen het gaven, eindelijk de maat van het Italiaansche geduld hebben overschreden, is waarlijk niet te verwonderen. De Franschen hebben het zoo bont gemaakt, dat meer dan duizend Italianen naar Metz gevlucht zijn en daar in de grootste ellende onder de open lucht moeten kampeeren.

Te Genua, te Turijn en te Lucca hebben groepen volk thans getracht de vlaggen, die over Carnot waren uitgestoken, af te rukken, doch het meer gematigde deel der bevolking verzette zich daartegen. In eerstgenoemde stad wilde eene groep van een paar honderd personen eene betooging houden tegen het Fransche consulaat, maar de politie dreef hen uiteen en nam er twee in hechtenis.

Belgie.— Het nationaal congres voor de arbeiderwoningen is te Antwerpen vergaderd. Het bestuur vormen: de minister De Bruyn en De Smedt de Naeyer, kardinaal Goossens, en baron Osy, gouverneur der provincie.

— Te Luis is sinds eenige dagen eene cholera-achtige ziekte ontstaan, die zich voortdurend uitbreidt. Men maakt melding van 6 nieuwe gevallen, welke Zaterdag voorkwamen, waarvan één met doodelijken afloop. De gevallen komen vooral voor in de onzindelijkste wijken der stad. Gisterennacht kwamen er twee nieuwe sterfgevallen voor. De ziekte is verdwenen te Seraing, maar heeft zich vertoond te Soumagne een dorp in den omtrek dier stad.

Duitschland. — Een daad, die van groote staatmanswijsheid getuigt, is door keizer Wilhelm verricht. Zijn telegram van rouw en medelijden aan mevrouw Carnot had zulk een uitmuntenden indruk in Frankrijk gemaakt, dat de officieuze *Temps* verklaarde, dat deze daad hare gevolgen zou doen gevoelen in eene verbetering der betrekkingen tusschen Berlijn en Parijs. Nog gunstiger werd de stemming, toen op het Elyseum een grafkrans uit Berlijn aankwam van witte lelie's en blauwe orchideën en gekroond met de keizerlijke W. Die gezindheid is tot enthousiasme overgeslagen—bijna zou men de ongehoorde uitdrukking kunnen bezigen: tot sympathie te Parijs voor Duitschlands keizer — nu Wilhelm II aan de beide Fransche officieren, die bij het proces te Leipzig wegens spionneeren veroordeeld waren, hunne straf heeft kwijtgescholden bij gelegenheid der plechtige teraardebestelling van Carnot. Zij zijn reeds op vrije voeten gesteld.

De tijding verspreidde zich te Parijs reeds onder den lijkstoet en maakte een diepen indruk. Casimir Périer liet den keizer onmiddelijk zijn dank betuigen "voor de grootsche gedachte, welke het hart der beide natiën weldadig zal aandoen."

Périer vangt dus met eene zeer gelukkige omstandigheid zijne regeering aan. Het volk heeft hem op straat ovaties gebracht voor de invrijheidstelling der twee officieren.

— Mgr. Dr. Theodor Kohn heeft Berlijn weer verlaten.

Op den avond zijner aankomst gaf de minister van eeredienst Bosse, een diner te zijner eere, dat ook door den Rijkskanselier werd bijgewoond.

Reeds tijdens het diner werden de kwestie der oprichting van een bisdom te Berlijn, alsook de kwestie der scheiding van de Pruisische gebiedsdeelen [Neustadt en Ratibor] van het diocees Olmütz, waarvan Mgr. Kohn herder is, besproken.

Mgr. Kohn verdedigde de oprichting van een bisdom te Berlijn, maar verklaarde zich stellig tegen de scheiding der Pruisische deelen van zijn bisdom.

Hij was in staat te verklaren, dat noch de H. Vader, noch de Oostenrijksche regeering geneigd zijn hunne historische rechten op de Pruisische deelen van het diocees op te geven, juist zooals de Pruisische regeering niet zou toestemmen af te zien van het Oostenrijksche gedeelte van 't bisdom Breslau.

Den volgenden dag werd aartsbisschop Kohn in plechtig gehoor ontvangen bij den keizer. Dit gehoor duurde omtrent 20 minuten. Ook hier werden kerkelijke vraagpunten behandeld, en de aartsbisschop heeft zich in zijne omgeving zeer voldaan verklaard over de schitterende ontvangst, die hem op het slot ten deel viel.

Onmiddelijk na het gehoor was de prelaat met zijn vicaris, Dr. Klug, bij de keizerin genoodigd, die de bezoekers allerverdienstelijkst ontving.

Mgr. Kohn heeft te Berlijn een voortreffelijken indruk gemaakt en de keizer heeft hem eene hooge orde verleend.

— De politie heeft te Hamburg een werkhuis van valschmunters ontdekt, die Engelsche sovereings en Amerikaansche dollars vervaardigden.

De in omloop gebrachte valsche stukken bedragen verscheidene millioenen. De plchitigen zijn aangehouden.

Spanje. Zaterdag is in eene groote papierfabriek te Valencia eene dynamiet-bom ontploft, waardoor aanzienlijke schade is aangericht. Gelukkig kwamen geen persoonlijke ongelukken voor. De dader is gevat; het is een anarchist, Belloer geheeten.

De Fransche gezant heeft bij de ministers en andere autoriteiten bezoeken van dankbetuiging afgelegd voor de betoonde deelneming over den dood van president Carnot.

Australie.— Te Sydney besloot eene invloedrijke vergadering, onder voorzitterschap van den burgemeester, te protesteren tegen de beslissing door lord Ripon in de zaak der *Costa Rica Packet* genomen, aangezien de verliezen van den eigenaar en manschappen van het schip zoo aanzienlijk zijn, dat de schadeloosstelling, door de Engelsche regeering van de Nederlandsche geëischt, onvoldoende is.

De Engelsche regeering steunt echter lord Ripon en weigert ten gunste van den eigenaar en de manschappen der *Costa Rica* bij de Nederlandsche regeering te klagen. Zij verlangt slechts 2500 pond schadevergoeding voor Carpenter.

Men zal zich het geschil herinneren op Korea, waar een opstand onstaan was, en China hulptroepen had gezonden tot onderdrukking daarvan. Het naijverig Japan zond dadelijk oorlogsschepen en zette mannen aan wal. De opstand is echter door den Amerikaanschen commandant onderdrukt.

Wat gebeurt nu? Japan wil zijne troepen niet terugtrekken, voor de Chineezen zijn vertrokken. Doch China vertrouwt dit spel niet en weigert, daar het bevreesd is, dat Japan dan Korea zal annexeeren. De gevoerde onderhandelingen hebben tot geen resultaat geleid, zoodat waarschijnlijk de oorlog tusschen de schuinoogige bewoners van het Oosten zal ontbranden. China heeft twintig bataljons troepen naar Korea gezonden.

Amerika.— Tot in Amerika toe heeft de verontwaardiging zich onder de Italianen voortgeplant. Te San Francisco kwamen de daar gevestigde Italianen in de zaal *Garibaldi* bijeen. Toen de voorzitter voorstelde een adres van sympathie aan Frankrijk op te zenden, ontstond eene echte revolutie in de zaal. De Amerikaansche politie moest den voorzitter tegen de woede der leden beschermen. De leider der woelwaters verklaarde, dat men den moord op Carnot niet afkeuren mocht wegens de slechte behandeling, welke de Franschen op Italianen toepassen!

Frankrijk en Italië trachten de zaak te sussen. De Fransche minister van buitenlandsche zaken, de heer Hanotaux, en Italië's gezant te Parijs, de heer Ressmann, zijn bijeengekomen, — en, zegt het officieele berichtje, "uit beider mededeelingen is gebleken, dat er geen gewelddadigheden tegen personen gepleegd zijn, maar alleen stoffelijke schade is aangericht."

Men veinst de zaak dus als iets onbeduidends op te vatten. Nu, dat is maar het beste!

I. S. SCHEIDELAAR

Calla grandi-Otrabanda.

A ricibi awe koe vapor Holandés flor masjár bonita di toer color, blanco i pretoe—di ultimo goestoe.

Bayeta holandés,

Eau-de-Cologne, jabon di coco, etc. etc.

Curazao, Julio 24 de 1894.

UN EXPLOSIVO INVISIBLE

Por más de que te dieran cualquier compensación, ¿permitirías que se mantuviese abierto en una de las habitaciones no ocupadas de tu casa un barril de pólvora? "¡ Qué pregunta tan ridícula!" me contestarás. "Nadie, á no ser un loco, lo permitiría."

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron ántes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿ Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto*, cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿ Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entía, sin embargo, ataques de diarresa. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la*

vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objección á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profúnda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno—el ácido úrico—causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tienpo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

Aceptamos la gratitud del que nos escribe la carta, y por nuestra parte le damos las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los Señores A. J. White.

SASTRERIA Y ZAPATERIA "LA UNION"

For di 1º di febrero, ta poné pa maestro di e Sastrería aki, Sr. Willem Sterling, kende nos ta ofrecé na publico pa su bon corte i prontitud na trabaonan confiá né.

Curaçao 5 febrero 1894.

"Pidi Lo Boso Haja".

ta titulo di un boeki di Misa koe mi a ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristian Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di *f* 0.75 te *f* 4.50. També mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece també un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

HANDLEIDING BIJ HET ONDERWIJS IN HET ENGELSCH

DOOR

C. STOFFEL

Uitspraak, Lees- en Vertaalboek. 2 deelen à fl. 4.—

BY

A. Bethencourt e hijos.

Gran novedad

tela dorada y plateada para encuadernaciones de lujo.

Precios módicos

acaba de llegar á la Librería de A. Bethencourt é hijos.

DE VENTA EN LA LIBRERÍA DE A. BETHENCOURT É HIJOS

LAS

Poesías de Adolfo A. Wolfschoon

con prohemio

DE

David M. Chumaceiro.

Espejuelos y Lentes

GRAN VARIEDAD DE CLASES

blancos de aumento y de miope, para vista natural montados al aire. Se recomienda muy particularmente los *Lentes de miope para las damas*, modelo especial para las señoritas Curazoleñas.

PRECIO DE REALIZACION

A. BETHENCOURT É HIJOS

El mejor *Cock-tail* es el que se prepara con el *Amargo de Angostura* de White. Es más espumoso y más delicioso. Ensáyese y se verá la superioridad sobre los otros Amargos.

Las colerinas y otras indisposiciones de estómago se curan tomando unas cuantas gotas de *Amargo de Angostura* de White en agua. Sus condiciones tónicas y astringente son apropiadas para detener las *diarréas* más rebeldes.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ, NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

... de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH[les] FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

SMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LEVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE",

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelph.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli	3	Juli	12	Juli	25	Aug.	4	Aug.	14	Aug.	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	18	,,	31	,,	10	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	19	Aug.	1	,,	11	,,	21	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	20	,,	2	,,	12	,,	22	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	12	,,	21	,,	3	,,	13	,,	23	Sept.	1
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	13	,,	22	,,	4	,,	14	,,	24	,,	2
Vertrekt van ,, ..	,,	16	,,	25	,,	7	,,	17	,,	27	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18		28	,,	6
Vertrekt van ,,	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18	,,	28	,,	6
Komt aan te CURAÇAO	,,	18	,,	26	,,	9	,,	19	,,	29	,,	7
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	26	,,	10	,,	20	,,	30	,,	7
*doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	19	,,	—	,,	11	,,	21	,,	31	,,	8
Komt aan te NEW-YORK...	,,	25	Aug.	1	,,	17	,,	27	Sept	6	,,	14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli	10	Juli	19	Aug.	1	Aug.	11	Aug.	2
Komt aan te MARACAIBO......		11		20		2		12		22
Vertrekt van "		15		24		8		18		28
Komt aan te CURAÇAO........		16		25		9		19		29

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

HET ANGOSTURA-BITTER

VAN

— **WHITE** —

(VERY PURE and condensed ANGOSTURA-BITTER),

dat de heer MIGUEL BETHENCOURT het publiek te koop aanbiedt, is voortreffelijker, dan alle tot nog toe bereide Bitters.

Allen, die het proeven, bevestigen de voortreffelijkheid daarvan en nemen zich voor, geen ander Bitter te gebruiken, hetgeen voorzeker de hygienische eigenschappen daarvan bekrachtigt.

Uit de scheikundige ontleding van het Angostura-Bitter van White blijkt, dat het eene grootere hoeveelheid inlandsche, opwekkende en versterkende zelfstandigheden dan eenig ander Bitter bevat.

Met dit bitter bereidt men heerlijke *cocktails* en, vermengd met jenever, rum of andere dranken, deelt het er een aangenamen en kostelijken smaak aan.

Het is, door zijne ontsluitende en tonische eigenschappen, een ware schat voor de huisgezinnen.

Het is een krachtige koortsdrijvend middel en behoort daarom als voorbehoedmiddel op moerassige plaatsen te worden gebruikt, waar men blootgesteld is om koortsen te krijgen.

Het wordt met den besten uitslag gebruikt bij bloedstortingen. Het is voldoende een stuk met dit Bitter doordrongen katoen aan te wenden om het bloed te stelpen. De gedane proefnemingen hebben den besten uitslag opgeleverd.

Als tonisch en prikkelend middel, dat zelfs de hardnekkigste dyspepsie overwint, is het onbetaalbaar. Eenige druppels in zuikerwater vormt een lekkeren drank. In dezen aangenamen vorm is het zeer geschikt om den eetlust van kinderen op te wekken. Buitendien wordt het ten zeerste aanbevolen als een onfeilbaar middel in gevallen van tetanos.

PROEFT HET! PROEFT HET!

Zij, die dit onvergelijkelijke BITTER wenschen te proeven, kunnen zich wenden tot den Boekhandel van A. BETHENCOURT É HIJOS.

Het wordt in het groot en in het klein verkocht in den Boekhandel van A. BETHENCOURT É HIJOS op Curaçao.

Het is ook verkrijgbaar in de *Botica Alemana* van de Heeren JONES & BORCHERT en in de voornaamste drankwinkels op Curaçao.

ACEITE de HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Repúblicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que se adaltan blancos de Noruega, cuya depuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854.

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDRÓGENO. Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.